

JAARPRIJS ZORG 2002 VAN HET LUMC

René Baljon, Voorzitter WCS

Op 6 mei kreeg ons bestuurslid Jelle Wijma te horen dat hij genomineerd was voor de Jaarprijs Zorg 2002 van het LUMC. Jelle werd uiteindelijk ook verkozen als winnaar van die prijs. Jelle kwam in aanmerking voor die prijs daar hij zich zeer verdienstelijk heeft gemaakt voor het fenomeen wond. Op allerlei manieren heeft hij de wond onder de aandacht gebracht bij collega's binnen en buiten zijn directe werkveld, waar- onder middels zijn rol binnen de WCS.

Ik wil Jelle hierbij dan ook feliciteren met zijn prijs en om die reden staat hieronder zijn presentatie welke hij heeft gehouden tijdens de uitreiking van de prijs op 30 mei jongstleden.

PRESENTATIE.

4 Mei : dodenherdenking

5 Mei: bevrijdingsdag!!!

6 Mei: 11.00 u: Hanneke Groeneveld komt me feliciteren

18.00 u: Pim Fortuyn neergeschoten!
Een dag met gemengde gevoelens en die laat zien hoe relatief het leven wel niet is. Volgend jaar zullen we deze dag herdenken.

Natuurlijk was ik zeer verheugd maar nog meer verrast toen ik te horen kreeg dat ik de Jaarprijs Zorg van het LUMC gekregen had! Voor me zelf had ik een voorstelling gemaakt wie de andere genomineerden zouden konden zijn en kwam al gauw tot de conclusie dat er heel wat zwaargewichten een grote kans maakten en dat het voor mij wel niet weggelegd zou zijn. Ik dacht aan verpleegkundigen die, met name voor het LUMC, protocollair, kosten- of tijdsbesparend, of juist naar buiten toe baanbrekend werk zouden hebben verricht. Voor me zelf dacht aan een meer bescheiden rol binnen de Zorg. Toen ik echter een CV moest opstellen van mijn interesses/ taken bleek dit toch al gauw een redelijke lijst te worden. Aan de hand van de activiteiten die ik doe, zal ik ook enkele voorbeelden laten zien waar het inhoudelijk om gaat en wil zodoende een lans breken voor de organisaties waar ik lid van mag zijn.

1. INTRAMURAAL

Zelf ben ik als gips- en verbandmeester werkzaam binnen een multidisciplinair-team en kom daardoor in aanraking met bijna alle disciplines binnen het ziekenhuis.

Daar onder valt onder anderen ook de orthopedie met als deeltaak: een **diabetische voetenpolikliniek**. Zeker voor enige jaren geleden heeft deze polikliniek een voortrekkersrol vervuld in Nederland. Tijdens dit spreekuur zien we mensen vanuit het gehele land met een aandoening die gerelateerd is aan diabetes. Het betreft een voet, met een veranderde anatomie, wonden en met vaak, in een gevorderd stadium van infectie. Een voet die grote en langdurige zorg behoeft en vaak aan een geheel of gedeeltelijke amputatie onderhevig is. De wondzorg is van erg groot belang met name door het feit dat deze patiënten meestal een slechte vaatvoorziening hebben en dat het gevoel in de voet vaak er niet meer is. Het geeft dan ook een gevoel van grote tevredenheid wanneer het **wel** is gelukt de wonden dicht te krijgen zonder dat infectie of amputatie het gevolg is geworden.

Naast deze polikliniek bestaat er op de etage waar de gipskamer gevestigd, is een **wondpoli** van de Heelkunde en een aparte wondpoli van de Orthopedie. Al jaren worden er op deze drie locaties wonden verzorgd, door verschillende verpleegkundigen met allen afzonderlijk veel ervaring, opgebouwd in de loop der jaren. Zelden werd er echter van elkaars ervaring gebruik gemaakt. Een nadeel van een groot Academisch Ziekenhuis kan dan ook zijn de zowel letterlijke als figuurlijke afstand tussen disciplines die zich, in dit geval, bezig houden met wondzorg. Sinds enige tijd heb ik een **wondcommissie** opgericht waarin een afgevaardigde participeert van iedere

poli. Doelstelling is onder andere: het overzichtelijk houden van de grote hoeveelheid wondbedekkers, firma's en het gebruiken van elkaars ervaring zodat een professionele behandeling gewaarborgd is. Ook denk ik dat de relatie met firma's erg belangrijk is: we kunnen van elkaars expertise gebruik maken door het uitwisselen van ervaringen en het doen van voorstellen tot verbeteringen. Op korte termijn zal dan ook een klinische les gegeven worden aan verpleegkundigen van verschillende afdelingen, deze wordt aangeboden door een firma die een van de hofleveranciers van wondproducten genoemd mag worden. Zo kunnen we nieuwe dingen leren over wat een wond precies is en om nog beter de specifieke wondbedekkers te gebruiken. Ook proberen we tzt. **software** op te stellen om een wond beter in kaart te brengen en zo deze beter te kunnen vervolgen voor een ieder die met deze patiënt te maken heeft. Gezien het wisselende karakter van de behandelaar is dit een grote noodzaak. Door middel van een **digitale camera** hebben we al enkele honderden foto's gemaakt om patiënten beter te kunnen volgen. Zelfs is er interactie van behandelaar en patiënt (thuis) geweest, zodat de patiënt niet iedere week, vaak van ver, naar het LUMC hoefde. De foto's moeten in de toekomst aan het dossier van de patiënt gekoppeld gaan worden. Ook zijn we bezig een **wondscore formulier** samen te stellen om een goed inzicht te hebben in het wondproces. Sinds lange tijd neemt er weer iemand uit deze commissie deel in een **overkoepelende wondcom-**

missie van het LUMC die zich onder anderen bezig houdt met het updaten van wondprotocollen voor het gehele ziekenhuis.

2. VERENIGDE GIPSVERBANDMEESTERS NEDERLAND (VGN)

De gipsverbandmeester is iemand die, na zijn opleiding tot verpleegkundige, een specialistische opleiding heeft gevolgd tot gipsverbandmeester. Dit is een 1 1/2 durende opleiding op MBO/HBO-nivo. De VGN is een beroepsorganisatie van gipsverbandmeesters waar ongeveer 95% (330 leden) van alle gipsverbandmeesters zijn aangesloten. Binnen deze vereniging ben ik binnen het **bestuur** verantwoordelijk voor het per kwartaal uitbrengen van het vakblad voor gipsverbandmeester. Als eindredacteur stuur ik de redactiecommissie, die bestaat uit 5 gipsverbandmeesters en 5 specialisten. "**In dit Verband**" is een blad met een oplage van 2700 stuks die wordt verspreid aan de gipsverbandmeesters maar ook aan alle specialisten die met traumatologie te maken hebben zoals traumatologen, orthopeden, plastisch chirurgen, neurochirurgen ed. Zelf schrijf ik ook regelmatig artikelen voor het blad. Het is ieder kwartaal weer erg spannend of er genoeg kopij aangeleverd wordt om een blad te vullen.

3. DE WOUND CONSULTANT SOCIETY (WCS)

Tijdens de opleiding tot gipsverbandmeester wordt weinig over wondbehandeling gedoceerd. Daar er de laatste jaren toch een grote ontwikkeling in wondbedekkers is, moeten de behandelaars zich zelf scholen of zorgen voor het bijwonen van congressen en symposia met betrekking tot wondbehandeling. Er worden gelukkig veel van dit soort bijeenkomsten georganiseerd: enkele als klinische les andere als meerdaagse 'summerschools' in het buitenland. Er is zelfs een Bachelor als een Master-degree te behalen. Ook bestaat er een onafhankelijk adviescommissie voor verpleegkundigen die zich bezighouden met wondverzorging: **de WCS**. In Nederland is het wondenclassificatiemodel, welke is ontwikkeld door

de WCS, een al jaren gerefereerde indeling voor wonden. De meeste bedrijven hebben deze indeling ook op hun materialen informatie en wond kaarten benoemd. Regelmatig update de WCS het eigen **wondenboek**, dit gezien de ontwikkelingen die er zijn in de branche. Als **voorzitter** van de werkgroep 'Diabetische Voet' ben ik verantwoordelijk **bestuurslid** binnen de WCS. Ook geef ik iedere maand **les** in de cursus 'algemene wondverzorging'. Binnen de WCS kunnen er cursussen gevolgd worden op velerlei gebied met betrekking tot wondverzorging. Zo zijn er lessen met betrekking tot anatomie, stoma, oncologische-, brand- en de diabetischevoet wonden, pijnbestrijding en produkt informatie. Deze 3 daagse cursus wordt 9 keer per jaar in Leiden, 1x in Groningen en 1x in Nijmegen gehouden. Voor iedere sessie bestaat een wachtlijst!!!

Binnen de commissie 'Diabetische Voet', zijn we op dit moment een **cd-rom** aan het samenstellen welke gebruikt gaat worden bij het geven van de WCS lessen. Sinds kort ben ik ook **redacteur** van de WCS Nieuwsbrief. Een informatief boekwerk, welke per kwartaal uitkomt, met het laatste nieuws over verschillende wondinzichten. Tijdens het 2 daagse congres van de WCS, afgelopen november in Utrecht, heb ik samen met traumatoloog dr. Jukema een **voordracht** gehouden over het algemeen behandelen van de Diabetische Voet en het behandelen van zeer ernstige vormen met het vacuümsysteem.

4. DE COMMERCIE

Een methode om behandelaars te informeren over wonden en de ontwikkelingen van de wondbedekkers, is het organiseren van klinische lessen. Doel kan zijn binnen het LUMC aanspreekpunten te hebben, in de vorm van wondconsulenten, die een bepaalde kennis over een bepaald onderwerp hebben en daarin onderwijs kunnen geven. Daarom heb ik plaats genomen in een **werkgroep** die zich bezighoudt met het ontwikkelen van een volwaardig **lesboek** met betrekking tot het herkennen en behandelen van in

mijn geval de 'Diabetische Voet'. Dit lesboek bestaat uit onderwijsstof, een cd-rom en een 80-tal dia's. Zes bijeenkomsten met wijkverpleegkundigen, wondconsulenten en een bedrijf, welke zich ten doel stelt alleen de faciliteiten ter beschikking te stellen alsmede het materiaal, zijn georganiseerd om dit unieke lesmateriaal te ontwikkelen. Het komt ter beschikking aan wondconsulenten in het hele land. Een **congres**, waarin alle medewerkers zullen participeren, zal aan het eind van dit jaar de promotie betekenen van dit unieke wondenboek over de behandeling van de 'Diabetische Voet'.

5. TOEKOMST

Gezien de vele werkzaamheden binnen de wondzorg in het LUMC die nog verbeterd moeten gaan worden, ben ik van mening dat het mogelijk moet zijn om een functie te creëren voor een wondconsulent of een transmuraal verpleegkundige, een vakgebied wat in de nabije toekomst een groot aandachtsgebied zal worden. De interesse voor wondgenezing, maar ook het organiseren van vergaderingen, uitwerken van notulen van commissies, het geven van lessen en het voorbereiden daarvan, het ontvangen van productspecialisten, blijkt een uit de hand gelopen hobby te gaan worden, te meer daar het bijna allemaal in de vrije tijd gebeurt.

6. TOT SLOT

Ik ben zelf niet gewend om zo over mezelf **te praten** daar ik het **gewoon erg leuk** vind me op de manier te profileren: **gewoon lekker bezig zijn met je mooie vak en het proberen patiënten, die vaak ongevraagd met een (wond) probleem te maken hebben gekregen, zo goed mogelijk te helpen (een beetje Florence Nightingale achtig klinkt het wel).**

Als laatste wil ik mijn collega's en familie bedanken.

Zij weten erg goed hoeveel tijd ik soms bezig ben en dus slecht te bereiken ben als bezig ben met mijn hobby: **WONDEN!!**

Jelle Wijma, gipsverbandmeester LUMC te Leiden, bestuurslid WCS